

Helena Malinowska-Łazarczyk, Antoni Porzeziński

Cedynia, woj. szczecińskie.
Stanowisko 2a

Informator Archeologiczny : badania 11, 157-158

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ski, Andrzej Sikorski pod kierunkiem prof. dr. hab. Jana Żaka i mgr. Henryka Machajewskiego. Finansował UAM w Poznaniu. Drugi sezon badań. Omentarzyno kurhanowe z okresu wczesnego średniowiecza /VIII w./.

Tegoroczne prace archeologiczne skoncentrowano przy kurhanie IV, który badano częściowo w 1976 r. W obiekcie tym, którego wysokość wynosiła 1,20 m, stwierdzono owalną podstawę o średnicy 8 m oraz ślady rowu przykurhanowego.

Odnosnie rodzaju pochówka, wnioskować można na podstawie warstwy ciałopalenia, nielicznych kości ludzkich oraz fragmentów prawdopodobnie 2 naczyń glinianych i wiórów krzemiennych, rejestrowanych w wypełnisku obiektu. Był to kurhan z pochówkiem ciałopalnym typu warstwowego.

W oparciu o fragmenty naczyń glinianych chronologię kurhanu IV określić można na schyłek VIII wieku.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

GEDYNIA
woj. szczecińskie
Stanowisko 2

patrz
okres halsztacki

GEDYNIA
woj. szczecińskie
Stanowisko 2a

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Szczecinie

Badania prowadzili mgr mgr Helena Malinowska-Lazarczyk /autor sprawozdania/ i Antoni Porzeziński. Finansowała Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Stargardzie Szczecińskim. Pierwszy sezon badań. Osada średniowieczna /XII-XIII w./, ślady osadnictwa halsztackiego.

Stanowisko położone jest u podnóża omentarzyno /stan.2/, po jego południowej stronie, na terenie przeznaczonym pod budowę szkoły.

Badania miały charakter sondażowo-rozpoznawczy. Założono dwa wykopy o wymiarach 40 x 1 m każdy; jeden na osi wschód - zachód drugi północ - południe.

W trakcie badań odkryto warstwę średniowieczną o miąższości około 60 cm z zawartością ceramiki z XII i XIII w., dwustozłkowy przęślik gliniany oraz żelazny grot strzały. Odkryto również dwa paleniska z zawartością ceramiki średniowiecznej,

a w jednym zniszczony szkielet ludzki. Poniżej warstwy średnio-wiecznej natrafiono na ślady osadnictwa z okresu halstaackiego.

Materiały zostały opracowane i złożone w Muzeum Regionalnym w Cedyni.

Badania winny być kontynuowane.

CHOWNICE
woj. bydgoskie

patrz
późne średniowiecze

CHWAŁKÓW, gm. Marcinowice
woj. wałbrzyskie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Ma-
terialnej Zakład Archeologii
Nadodrza we Wrocławiu

Badania prowadził zespół pod kierownictwem dr. Jerzego Łodowskiego, konsultant prof. dr hab. Lech Laciejewicz. Finansował IHKM PAN. Trzeci i ostatni sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /VI-VII w./.

W czasie tegorocznego sezonu wykopaliskowego przebadano 650 m² odsłaniając 4 dalsze obiekty oraz kilkadziesiąt metrów kwadratowych warstwy kulturowej. Odkryte obiekty nieruchome nie odbiegają swym charakterem od eksplorowanych w latach ubiegłych. Łącznie w ciągu trzech sezonów odsłonięto obszar o powierzchni 1817 m².

Wstępnie podsumowanie wyników są następujące :

1. Osada w Chwałkowie pochodząca z VI-VII wieku jest pierwszym stanowiskiem w południowej części Dolnego Śląska, które zostało przebadane systematycznie na szerszej przestrzeni.
2. Osada założona na łagodnym stoku, prawie u stóp masywu Ślązy składała się co najmniej z 14 domostw rozmieszczonych gniazdowo na przestrzeni około 1 ha. Ślady zabudowy w postaci płytkich jam o wymiarach od 1,5 x 3 do 2 x 5 m w kształcie wydłużonych owali sugerują, że były to domostwa naziemne prawdopodobnie o konstrukcji zrębowej.
3. Ruchomy materiał kulturowy jest nieliczny - ceramika, półfabrykаты żaren, kilka przęślików glinianych, przedmiotów żelaznych, w tym noże i fragment mieży oraz fragmenty prętów. Jednak ze względu na swój charakter, jest bardzo istotny dla ustaleń chronologicznych oraz określenia zajęć mieszkańców osady. Zapewne obok rolnictwa i hodowli trudnili się wytwarzaniem kamieni żarnowych z granitu śląskiego. Pozyskano także dowody świadczące o pędzeniu dziegci. Ceramika, zwłaszcza zespoły jajowatych naczyń całkowicie ręcznie lepionych